

følger af sig selv, at den ærede Minister helst vil have sit Lovforslag vedtaget, saaledes som det foreligger, det forbaarer mig naturligvis ikke; thi det er jo efter grundig Overveielse, at han er fremkommen med det; men der sker ingen Ulykke ved, at § 2 stemmes ud. Vi faae derved den Fordel, at naar vi skulle behandle lignende Forslag som det, § 2 indeholder, og vi faae Tid til det, kunne vi faae Spørgsmaalet om Overbestyrelsen med, som fra forskjellige Sider er reist her i Saalen. Jeg hender en Laanebestyrelse — jeg kunde godt nævne den — som driver sin Forretning paa den Maade, at den Mand, som Regjeringen har udnævnt til at staa i Spidsen for Bestyrelsen i dette Amt, har en Broder, der er Sagsfører, og ham kunne Folk være saa gode at henvende sig til for at faae deres juridiske Mellemdøerendte ordnede, ellers bliver det ikke til Noget med Laanet. Derfor holde vi ikke af, at det skal staa paa den Maade, som det staar, vi ville have den Ting ind med. Men Tiden er knap, og derfor vil det mest Praktiske og Fornuftigste være dette at stemme § 2 ud og tage § 1.

Berg: Saavidt jeg forstod den ærede Minister ved den Behandling, vilde han ikke bestemt modsætte sig den Forandring i Lovforslaget, som det ærede Medlem, der nu talte sidst, ønskede. Jeg tør ikke komme ind paa det Spørgsmaal, om der er stet Syderne Uret med Hensyn til Ublaane, med Hensyn til Størrelsen af det Beløb, som er tilflydt Overformynderiet fra Sjælland. For de 4 sidste Aar har den ærede Minister oplyst om Forholdet, og jeg vil paa Forhaand antage, at Formodningen ikke er rigtig. Jeg er tilbøielig til at tro, at Overbestyrelsen har forget for, at de Midler bleve udlaante i Sjælland, som tilflød Overformynderiet derfra. En anden Sag er det jo med de indenbys Midler, forsaavidt de blive udlaante udenfor Kjøbenhavn. Der vil jeg nok tro, at man har været tilbøielig til at udlaane dem i nærmere liggende Panter og i Dernes Eiendomme. Det er jo temmelig naturligt, men det ligger forøvrigt heller ikke indenfor Forslagets Raason at gøre væsentlige Indvendinger derimod. Der har tidligere været nogle underlige Forestillinger om jydsk Eiendommers Værdier, men jeg tror, at Kjøbenhavnerne ere komne til en noget bedre Erkendelse af dette Forhold, end de hidtil have haft, og dette Spørgsmaal staar efter min Mening kun paa anden Haand i Forbindelse med Vædringsforslaget. Det kan kun forsaavidt drages med ind under § 2, som man ønsker, at Direktionens Sammensætning skulde være mere betryg-

gende, thi det er ikke Laanebestyrelserne, som kunne afgjøre dette. De have det særlige Hverv at uddele de Beløb, som blive dem tildelte, og kunne ganske vist ved Forestillinger faae Indflydelse paa Bestyrelsen og derved udøve en Virksomhed i anden Retning, men de have særlig med Fordelingen af Laanene at gjøre. Og jeg kan ikke negte, at naar vi komme til en Revision af Loven, er det et Ønske, som det glæder mig at høre, at det ærede Medlem fra Ribe er enig med mig i at faae dette Punkt revideret, hvis det er muligt. Derimod forekommer det mig, at der er et andet Hensyn, som siger lige direkte paa Begrundelsen, Motivering og anbefalingen af det stillede Vædringsforslag, og det er det, der fremkommer ved, at den ærede Minister siger: Vi kunne ikke komme ud af det med Lovens Bestemmelse, vi trænge til større Administrationsudgifter, og det er billigt, at de udenbys Afdelinger deltage med større Beløb. Jeg er tilbøielig til at tro, at den ærede Minister deri har Ret, og den ærede Forslagsstiller har heller ikke benegtet dette. Jeg tror, at Billigheden taler for, at de 12,000 Kr., som bleve ansatte i 1868, forhøjes. En Ansættelse ved Lov den Gang for over 20 Aar siden paa Grund af de da tilstedeværende Forhold kan meget godt taale en Forandring nu efter Ret og Billighed. Og jeg tror ikke, efter som Stillingen er, og man finder, at eet Overformynderi er bedre end provindstille Overformynderier, at det er ubilligt, at man fordeler Udgifterne til Bestyrelserne noget rimeligere, end det i de senere Aar har været Tilfældet. Men deraf synes mig at maatte følge, at vi da ogsaa maatte have Haand i Hænde med, hvorledes Bestyrelsens Budget laves og overholdes. Det er naturligt min Grund til at stemme for det ærede Medlems Forslag. Thi naar man nu, som Status er for Diebliffet, forlanger ca. 16,000 Kr. mere aarlig af dem, hvis Bærg Staten er, maa vi sige, synes jeg, at forinden vi gaa til at paalægge dem denne Byrde — om det er Staten eller dem, bliver for os det Samme — maa vi have Ret til at undersøge, om Udgifterne til Administrationen ikke kunne nedsættes. Nu have vi ingen Indflydelse paa de overordentlig store Udgifter, som ere forbundne med Bestyrelsens Ansættelse af Lønningerne, det Hele ligger frit for os efter Lovens Bestemmelse. Men, da det er en Statsinstitution, fastsat ved Lov under Justitsministerens Overmyndighed, forekommer det mig, at det Naturlige vilde være at sige: Kan være, der er Grunde for Ministerens Forslag, kan være, at det er mindre begrundet eller i alt Fald, at der kan